UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica

Mayr, Anton

MDCCXXXII

Index Disputationum, Quæstionum, & Articulorum In Tractatu de Deo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-84303

Visual Library

Ad primam confir. conc. ant. neg. conſ. ad prob. neg. ant. hoc enim ipſum eſt infinita perfectio, poſſe ſuam perfectionem communicare tribus Perſonis realiter diſtinctis, eáſque reddere perfectas. Ad ſecundam confir. conc. ant. neg. conſ. Hoc non probat, quòd Perſonalitates ſint entitates, ſeu perfectiones diſtinctæ ab eſſentia; ſed tantùm, quòd ſint reales, ac perfectæ, realitate, & perfectione eſſentiæ, & conſtituant Perſonas incommunicabiles. Quòd autem non ſit idem, multiplicari ſubſiſtentias, & multiplicari perfectiones in Divinis, quódque ratio Perſonæ, addita eſſentiæ, non ſit addita perfectio, hucusque jam ſæpe diximus: cúmque inſuper dixerimus *à n. 733.* ipſam naturam Divinam eſſe ſubſiſtentiam abſolutam, ac jam in ſe ſubſiſtentem, quamvis non incommunicabiliter, minor adhuc videtur ratio dicendi, ſubſiſtentiam, quæ ſuperaddit incommunicabilitatem, addere perfectionem diſtinctam ab eſſentia. Quod autem ſpectat ad naturam humanam, ea inprimis non perdidit aliquid poſitivum; cùm ſubſiſtentia humana probabiliùs ſtet in negatione unionis cum ente digniori. Si etiam perdidiſſet aliquid poſitivum, ſufficientiſſimè id compenſaretur per ſubſiſtentiam Divinam, quæ, licèt non ſit perfectio, diſtincta ab eſſentiali, eſt tamen infinitè perfecta, per ipſam perfectionem eſſentiæ.

Opponunt tandem aliqui, Perſonalitatem non minùs eſſe perfectionem, quàm ſapientiam, omnipotentiam, vel aliud attributum: at hoc negat Maſtrius *diſp. 7. a. 4. n. 45.* ego reſpondeo ad noſtræ ſcholæ principia meliùs, ſapientiam, vel omnipotentiam non eſſe aliam perfectionem, quàm eſſentialem, ſeu perfectionem eſſentiæ, à qua tantùm formaliter diſtinguitur. Quòd autem formaliter per conceptum diſtinguatur, non refert; quia tamen reipſa eſt ipſa eſſentia, & tantùm concipitur, ùt aliquid formaliter, ſive per conceptum ſuperaddens eſſentiæ; ſed non aliquid, plùs quàm formaliter diſtinctum, ſive non rem diſtinctam, ſed tantùm formalitatem. Et ſic etiam Perſona addit eſſentiæ aliquid virtualiter diſtinctum, quod tamen non eſt res, aut perfectio, ſed realis relatio, proprietas &c.

Hæc de ineffabili hoc Myſterio dicta ſufficiant; quia tandem aliquando finem facere debemus; cùm infinitum exhaurire non poſſimus. Toti autem Tractatui id, quod Sanctus Auguſtinus *l. 1. de Trinitate c. 3.* pro ſua modeſtia, ego pro neceſſitate ſubjungo: *Quisquis hæc legit, ubi pariter certus eſt, pergat mecum: ubi pariter hæſitat, quærat mecum: ubi errorem ſuum cognoſcit, redeat ad me: ubi meum, revocet me.* Et paucis interjectis ſubjungit. *Quisquis ergo, cùm legit, dicit: hoc non bene dictum eſt, quoniam non intelligo, locutionem meam reprehendat, non fidem: & fortè verè potuit dici planiùs: veruntamen nullus hominum ita locutus eſt, ut in omnibus, ab omnibus, intelligeretur.*

INDEX

Diſputationum, Quæſtionum, & Articulorum

In Tractatu de DEO.

DISPUTATIO I.

De Eſſentia & Exiſtentia Dei. 4

QUÆSTIO I.

De Eſſentia, ſive Demonſtratione DEI.

- *Art. I. An exiſtentia Dei ſit per ſe nota, vel debeat, aut poſſit demonſtrari.* 5
- *Art. II. An Deus poſſit ignorari.* 17
- *Art. III. An Deus poſſit demonſtrari à priori, vel quaſi à priori.* 31
- *Art. IV. Solvuntur Objectiones.* 38
- *Art. V. An, & Quomodo Deus poſſit demonſtrari à poſteriori.* 63
- *Art. VI. Solvuntur Objectiones.* 78
- *Art. VII. Solvuntur reliquæ Objectiones.* 88

QUÆSTIO II.

De Eſſentia & Attributis Divinis.

- *Art. I. Quænam prædicata formaliter conſtituant eſſentiam metaphyſicam Dei.* 99
- *Art. II. Solvuntur Objectiones.* 105
- *Art. III. An Deus ſit infinitè perfectus.* 122
- *Art. IV. Solvuntur Objectiones.* 135
- *Art. V. Solvuntur Objectiones contra corollaria.* 149

DISPUTATIO II.

De Cognoſcibilitate Dei. 169

QUÆSTIO Unica.

De Viſione DEI, Modo, Objecto, & Cauſis ejusdem.

- *Art. I. An ſit poſſibilis viſio Dei.* 171
- *Art II. An viſio Dei poſſit alicui creaturæ rationali eſſe connaturalis.* 179
- *Art. III. An Deus poſſit comprehendi ab intellectu creato.* 192
- *Art. IV. Quid videatur in Deo per viſionem, & an neceſſariò per eam videatur ùt Trinus.* 199
- *Art. V. An Deus poſſit videri oculo corporeo.* 217
- *Art. VI. An ſit poſſibilis, vel ad viſionem neceſſaria ſpecies impreſſa Dei.* 223
- *Art. VII. An detur lumen gloriæ, & quomodo ad viſionem ſit neceſſarium, aut influat.* 244
- *Art. VIII. An perfectior intellectus cum æquali lumine videat perfectiùs Deum.* 260

DISPUTATIO III.

De Scientia Dei. 731

QUÆ-

QUÆSTIO I.
De Scientia DEI in genere.

A. I. An & quotuplex detur ſcientia in Deo. 274
Art. II. Solvuntur Objectiones. 286
Art. III. Quale ſit objectum ſcientiæ Divinæ. 301
Art. IV. Solvuntur Objectiones. 309

QUÆSTIO II.
De Scientia Simplicis Intelligentiæ.

Art. I. Quomodo Deus cognoſcat creaturas poſſibiles. 319
Art. II. Solvuntur Objectiones. 325

QUÆSTIO III.
De Scientia Viſionis.

Art. I. Quid ſit futuritio, contingentia, & neceſſitas. 338
Art. II. Solvuntur Objectiones. 342
Art. III. An, & quomodo Deus videat abſolutè futura. 352
Art. IV. Solvitur Objectio primaria contra primam concluſionem. 356
Art. V. Solvuntur Objectiones contra 2. concluſ. 366

QUÆSTIO IV.
De Scientia Media.

Art. I. An Deus videat contingentia conditionatè futura. 380
Art. II. Solvuntur Objectiones. 386
Art. III. An Deus futura contingentia conditionata videat per ſcientiam mediam. 396
Art. IV. Solvuntur Objectiones. 403
Art. V. An ſcientia media accedat ad Pelagianiſmum, vel Semipelagianiſmum. 415
Art. VI. An admittendum Decretum ſubjectivè abſolutum, & objectivè conditionatum. 424
Art. VII. Solvuntur Objectiones. 431
Art. VIII. An detur Prædeterminatio Phyſica. 443
Art. IX. Expenduntur reſponſa adverſariorum. 453
Art. X. Solvuntur Objectiones. 469
Art. XI. Solvuntur reliquæ Objectiones. 488
Art. XII. An detur ſcientia media reflexa. 496
Art. XIII. Solvuntur Objectiones. 502
Art. XIV. Solvitur ultima Objectio. 509

DISPUTATIO IV.
De Voluntate DEI. 516

QUÆSTIO I.
De Libertate DEI.

Art. I. Exponitur difficultas circa libertatem Dei. 517
Art. II. Quid in hac quæſtione dicendum videatur. 521
Art. III. Probatur noſtra concluſio. 527
Art. IV. Reſpondetur Objectionibus. 539
Art. V. An Decreta Dei diſtinguantur inter ſe virtualiter. 554
Art. VI. Solvuntur Objectiones. 559
Art. VII. An applicatio omnipotentiæ conſtitutiva actûs primi proximi ſtet in decreto Dei. 573
Art. VIII. Solvuntur Objectiones. 586
Art. IX. Solvitur Objectio ultima. 599

QUÆSTIO II.
De Providentia DEI in genere.

Art. I. Quid ſit providentia, & an detur. 608
Art. II. An Deus velit omnes homines ſalvos fieri. 615
Art. III. Solvuntur Objectiones. 624

QUÆSTIO III.
De Providentia DEI in ſpecie.

Art. I. Quid ſit prædeſtinatio, & an detur ante merita conditionatè præviſa. 633
Art. II. Solvuntur objectiones. 638
Art. III. An prædeſtinatio ſit alligata certis mediis. 649
Art. IV. Qualis admittenda ſit prædefinitio actuum bonorum liberorum. 657
Art. V. Solvuntur Objectiones. 669
Art. VI. An prædeſtinatio ad gloriam detur ante, vel poſt præviſa merita. 681
Art. VII. Solvuntur Objectiones. 689
Art. VIII. An reprobatio poſitiva detur ante peccata abſolutè præviſa. 699
Art. IX. Solvuntur Objectiones. 704

DISPUTATIO V.
De Myſterio SS. Trinitatis. 710

QUÆSTIO I.
De Cognoſcibilitate hujus Myſterii.

Art. I. An hoc myſterium, & quomodo poſſit cognoſci. 711

QUÆSTIO II.
De Proceſſionibus, Relationibus, ac Notionibus Divinis.

Art. I. Quid, & quot ſint in DEO Proceſſiones, Relationes, Notiones. 721
Art. II. Quid, & quotuplex ſit in DEO Perſona, aut ſubſiſtentia. 730
Art. III. Solvuntur Objectiones. 735
Art. IV. Quare potiùs proceſſio ſecundæ Perſonæ ſit generatio, quàm proceſſio tertiæ. 742
Art. V. Solvuntur Objectiones. 751

QUÆSTIO III.
De Diſtinctione inter Prædicata DEI, Abſoluta, & Relativa.

Art. I. An detur diſtinctio plùs quàm formalis inter prædicata abſoluta, & neceſſaria Dei. 758
Art. II. Explicatio multiplex identitatis, & diſtinctionis in Divinis. 763
Art. III. Qualis diſtinctio detur inter naturam, & Perſonas Divinas. 773
Art. IV. Solvuntur Objectiones. 784
Art. V. Solvuntur reliquæ Objectiones. 797
Art. VI. An Perſonalitates Divinæ ſint perfectiones virtualiter diſtinctæ ab eſſentia. 810
Art. VII. Solvuntur Objectiones. 816